

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง จัดเป็นอุตสาหกรรมการเกษตร ที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับหนังสัตว์ จากหนังดิบที่เป็นผลพลอยได้จากการปศุสัตว์ มาผลิตเป็นหนังฟอกชนิดต่าง ๆ และยังก่อให้เกิดอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้ โดยอุตสาหกรรมต้นน้ำ คือ อุตสาหกรรมฟอกหนัง และอุตสาหกรรมปลายน้ำ คือ อุตสาหกรรมเครื่องหนังประเภทต่าง ๆ เช่น รองเท้าหนัง กระเป๋าหนัง เครื่องประดับและเฟอร์นิเจอร์หนัง ปัจจุบันการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมีการแข่งขันสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตเครื่องหนังของตลาดในประเทศทั้งหนังแท้และหนังเทียมของไทย ซึ่งต้องมีการปรับเปลี่ยนจากสินค้าในระดับล่างมาผลิตสินค้าในระดับกลางและสูงมากขึ้น ด้วยการคัดเลือกวัตถุดิบที่มีคุณภาพสูงมาผลิต ซึ่งผู้ผลิตบางรายที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของเครื่องหมายการค้าชั้นนำจากต่างประเทศ จะสามารถผลิตสินค้าสนองตอบความต้องการในประเทศได้อย่างเพียงพอและมีราคาถูกเมื่อเทียบกับสินค้านำเข้าที่มีตราสินค้า แต่ผู้ผลิตสินค้าในระดับล่างต้องเผชิญกับการแข่งขันที่รุนแรงมากจากสินค้านำเข้าราคาถูกจากจีน ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนปริมาณการนำเข้ากระเป๋าหนังจากประเทศจีนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เทียบกับปริมาณการนำเข้ากระเป๋าหนังทั้งหมดของไทย คือ จากร้อยละ 39.8 ในปี พ.ศ. 2544 เป็นร้อยละ 79.8 ในปี พ.ศ. 2548 และร้อยละ 82.5 ในช่วง 10 เดือนแรกของปีพ.ศ. 2549 ทำให้ผู้ประกอบการในประเทศไม่สามารถปรับเพิ่มราคาขายได้มากถึงแม้ต้นทุนการผลิตจะเพิ่มขึ้น และปัญหาสำคัญที่สุดของอุตสาหกรรมนี้คือ การเพิ่มขึ้นของค่าจ้างแรงงาน รวมถึงการขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญ เนื่องจากเครื่องหนังเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่พึ่งพาการใช้แรงงานสูง การฝึกอบรมและให้ความรู้แก่แรงงานจึงเป็นสิ่งจำเป็น (แนวหน้า, 2550 : ระบบออนไลน์)

จังหวัดลำปาง ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนบนของประเทศ มีกลุ่มผลิตกระเป๋าหนังที่มีชื่อเสียง โดยมีรายการผลิตภัณฑ์ที่ได้รับคัดเลือกให้เป็นสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์มากถึง 10 รายการ (หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์, 2550 : ระบบออนไลน์) นอกจากนี้การผลิตกระเป๋าหนังแท้ในจังหวัดลำปางยังได้รับการสนับสนุนต่าง ๆ จากหน่วยงานภาครัฐ ในด้านการจัดหาแหล่งเงินลงทุน การฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มาตรฐานชุมชน การออกร้านและการจัดจำหน่าย โดยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดลำปาง สภาเกษตรกรไทย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงทำ

ให้การผลิตกระดาษหนึ่งในจังหวัดลำปางขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบกับรางวัลที่ได้รับมากมาย ทั้งในระดับภาค และระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่ากระดาษแท่งของกลุ่มผลิตใน จังหวัดลำปาง ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ประกอบกับรางวัลที่ได้รับมากมายทั้งในระดับภาค และระดับประเทศ แสดงให้เห็นว่ากระดาษแท่งของกลุ่มผลิตใน จังหวัดลำปางมีคุณภาพและมาตรฐานเพียงพอ ที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพเพื่อเข้าสู่การแข่งขันระดับสากลมากขึ้น อย่างไรก็ตามในด้านการจัดทำบัญชีนั้น ทางกลุ่มยังขาดผู้มีความรู้ความชำนาญทางด้านการคำนวณต้นทุนการผลิตและผลตอบแทน ทำให้การดำเนินงานที่ผ่านมาไม่ได้มีการรวบรวมต้นทุนไว้อย่างเป็นระบบ ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับการเติบโตของกลุ่ม และอาจส่งผลให้กลุ่มผลิตกระดาษแท่งดังกล่าวสูญเสียโอกาสทางการแข่งขันไป โดยหากเป็นเช่นนี้ต่อไปในอนาคตอันใกล้อาจจะเกิดผลกระทบกับกลุ่ม ทั้งในด้านส่วนแบ่งทางการตลาดและการกำหนดราคาขายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนของการลงทุนผลิตกระดาษแท่ง ในจังหวัดลำปาง เพื่อนำมาวิเคราะห์หาต้นทุนและผลตอบแทนจากการผลิตกระดาษแท่งที่แท้จริง และเป็นประโยชน์แก่ผู้ผลิตเพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำข้อมูลทางการเงินเพื่อการตัดสินใจในการกำหนดราคาขายเพื่อสามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่นได้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนการลงทุนผลิตกระดาษแท่ง ในจังหวัดลำปาง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงต้นทุนและผลตอบแทนการลงทุนผลิตกระดาษแท่ง
ในจังหวัดลำปาง

นิยามศัพท์

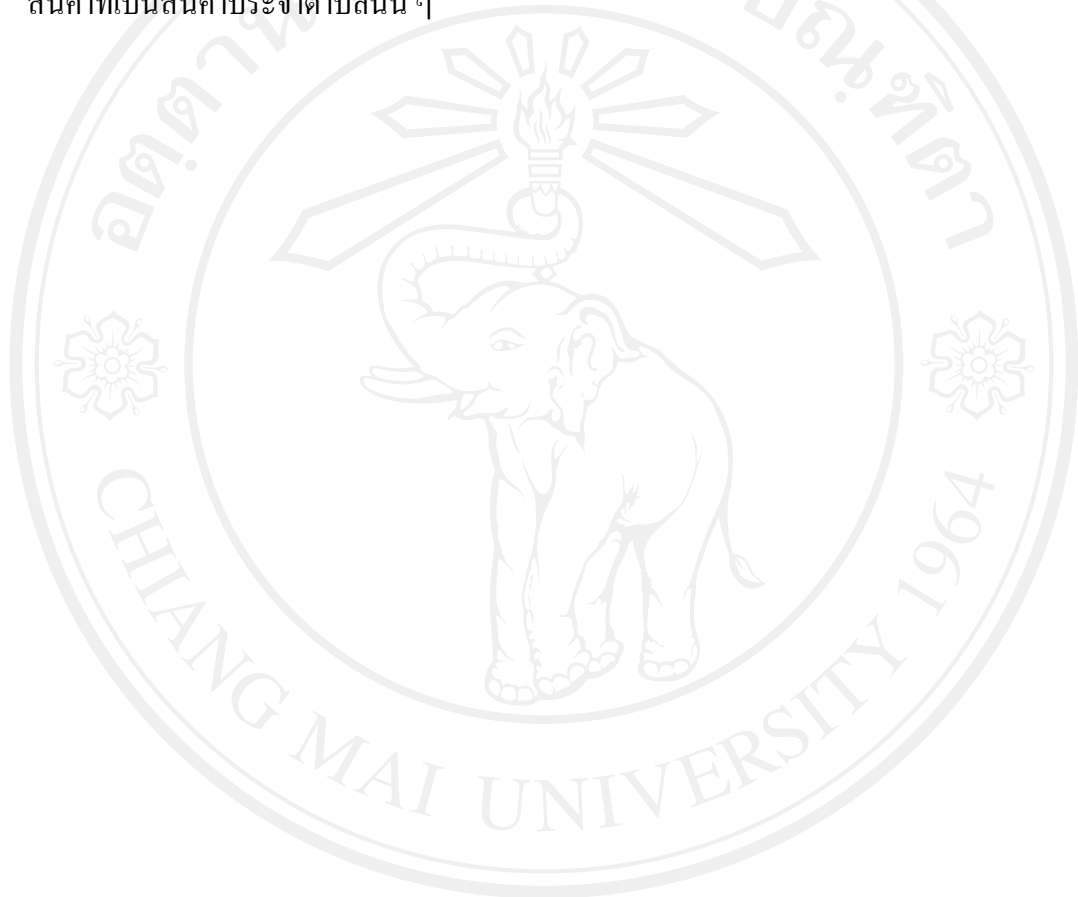
ต้นทุน หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากการผลิต ผลิตภัณฑ์เครื่องหนึ่ง
ผลตอบแทน หมายถึง ผลตอบแทนที่ได้รับจากการจำหน่ายกระดาษแท่ง
ผลิตภัณฑ์เครื่องหนึ่ง หมายถึง หนึ่งอัดซึ่งได้รับการพัฒนาและดัดแปลงโดย
กรรมวิธีอย่างใดอย่างหนึ่ง จนกระทั่งได้ผลผลิตออกมาเป็นสิ่งของเครื่องใช้ กระดาษ รองเท้า เข็มขัด
เครื่องประดับตกแต่ง ฯลฯ

หนังสือ หมายถึง หนังสือของวัวที่นำมาฟอก อาจย้อมสี เคลือบเงา หรือขัดเงา

กระดาษหนังสือ หมายถึง กระดาษที่ด้านนอกทำด้วยหนังสือ โดยอาจถัก สาน มัด
ผูก ตอก ดุน ฉลุ เขียนสีให้มีลวดลายตามแบบที่ต้องการ นำมาตัดเย็บและประกอบเป็นกระดาษหนังสือ

แบบต่าง ๆ มีซับในทำด้วยหนังวัว หนังสัตว์ หนังเทียม หรือวัสดุอื่น ๆ เช่น ผ้า พลาสติก อาจประกอบด้วยวัสดุอื่น เช่น โลหะ พลาสติก ไม้

หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ หมายถึง โครงการของรัฐบาล เรียกสั้น ๆ โททอป (OTOP) มีการริเริ่มขึ้นในสมัยที่พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลส่งเสริมให้ชาวบ้านในแต่ละตำบลสร้างอาชีพในการผลิตสินค้า เพื่อออกจำหน่าย โดยสร้างสินค้าที่เป็นสินค้าประจำตำบลนั้น ๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved